

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Gorzów Wielkopolski, dnia 25 listopada 2021 r.

Poz. 2427

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IB-I.4131.3.2021 WOJEWODY LUBUSKIEGO

z dnia 23 listopada 2021 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2021r., poz. 1372 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały nr XLII/721/2021 Rady Miasta Gorzowa Wlkp. z dnia 29 września 2021r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gorzowa Wlkp. dla obszaru położonego w rejonie ul. Koniawskiej i ul. Małorolnych, w części dotyczącej § 8 pkt 8 uchwały.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa we wstępie, Rada Miasta Gorzowa Wielkopolskiego uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Gorzowa Wlkp. dla obszaru położonego w rejonie ul. Koniawskiej i ul. Małorolnych, zwany dalej planem. Uchwała wraz z dokumentacją planistyczną wpłynęła do organu nadzoru w dniu 27 października 2021r.

W toku badania legalności przedmiotowego aktu planistycznego organu nadzoru stwierdził, iż zapis § 8 pkt 8 planu, w brzmieniu „zakazuje się lokalizacji ogrodzeń z prefabrykowanych płyt betonowych”, w sposób istotny narusza przepisy prawa. Zapis ten wykracza bowiem poza określony w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. 2021r., poz. 741 z późn. zm.) zakres upoważnienia ustawowego do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Mocą ustawy z dnia 24 kwietnia 2015r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, która weszła w życie z dniem 11 września 2015r. zwaną „ustawą krajobrazową”, do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym art. 37 dodano przepisy art. 37a – 37e, zawierające: fakultatywne upoważnienie dla rady gminy do ustalenia w formie uchwały zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane (art. 37a, art. 37c u.p.z.p.) – zwanej „uchwałą reklamową” – szczególny, rozbudowany tryb przygotowania i podejmowania takiej uchwały (art. 37b u.p.z.p.), oraz sankcje administracyjne (kary pieniężne) za jej nieprzestrzeganie (art. 37d, art. 37e u.p.z.p.). Uchwała reklamowa jest aktem prawa miejscowego (art. 37a ust. 4 u.p.z.p.) i dotyczy całego obszaru gminy, z wyłączeniem terenów zamkniętych ustalonych przez inne organy niż ministra właściwego do spraw transportu (art. 37a ust. 5 u.p.z.p.), z tym że może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy (art. 37a ust. 6 u.p.z.p.). W omawianej uchwale rada gminy może ustalić zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury oraz ogrodzeń. Zgodnie z art. 37a ust. 9 i 10 u.p.z.p. uchwała, o której mowa w ust. 1, określa warunki i termin dostosowania istniejących w dniu jej wejścia w życie obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych – nie krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Jednocześnie mocą ustawy krajobrazowej z dniem 11 września 2015r.:

- w art. 15 ust. 3 u.p.z.p. uchylono pkt 9, który stanowił, że w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb „zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane”;

- do art. 15 ust. 2 u.p.z.p., po pkt 3, dodano pkt 3a, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się obowiązkowo „zasady kształtowania krajobrazu”.

Skoro w kontrolowanej sprawie do wszczęcia procedury planistycznej doszło po dniu wejścia w życie ustawy krajobrazowej (dokładnie 30 sierpnia 2017r.), to nie ulega wątpliwości, że oceny legalności zaskarżonego planu miejscowego należy dokonywać przez pryzmat przepisów obowiązujących w dacie uchwalenia tego planu, czyli w szczególności z dodanym art. 37a i następnymi u.p.z.p. oraz bez art. 15 ust. 3 pkt 9 u.p.z.p., który został uchylony ustawą krajobrazową.

Należy przyjąć, że zamiarem ustawodawcy było wyeliminowanie materii objętej uchwałą wydawaną na podstawie normy kompetencyjnej zawartej w art. 37a u.p.z.p. z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W konsekwencji kwestie przewidziane do uregulowania w ww. uchwale podejmowanej na podstawie art. 37a ust. 1 u.p.z.p. – choć niewątpliwie wiążą się z kształtowaniem przestrzeni publicznej oraz szczegółowymi warunkami zagospodarowania terenów w potocznym znaczeniu – to nie mogą być uznane za tożsame lub mieszczące się w pojęciu „zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego” w rozumieniu art. 15 ust. 2 pkt 2 u.p.z.p.

Rada Miasta zamieszczając w § 8 pkt 8 zaskarżonej uchwały regulację dotyczącą zakazu lokalizacji ogrodzeń z prefabrykowanych płyt betonowych wykroczyła poza określony w art. 15 ust. 2 i 3 u.p.z.p. zakres upoważnienia ustawowego do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Tym samym dopuściła się istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego w rozumieniu art. 28 ust. 1 u.p.z.p., skutkującego koniecznością stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały w części wskazanej na wstępie.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak we wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonania z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia, za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał

Z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury
Katarzyna Kis